

vanému konkurznému pokračovanie, nikdy pravoplatnosti nenadobudlo, nemohlo, keďže bolo zrušené, zanechať právne účinky, rozhodné so stanoviska hmotného práva konkurzného. Pre posúdenie tejto veci je tedy bez významu ustanovenie, že právne účinky zahájeného konkurzu počínajú dňom jeho vyhlásenia na doske konkurzného súdu a že rekurz nemá odkladného účinku. Nebol preto na majetok obžalovaného pravoplatne vyhlásený konkurz a neľze ho vôbec považovať za úpadcu v smysle hmotného práva konkurzného. Tým však chýbi časť skutkovej podstaty prečinu zavineného úpadku podľa § 416 čís. 4 tr. zák. a nemožno ustáliť na základe skutkov obžalovaného — bárs ináč aj zistených — skutkovú podstatu tohoto prečinu. Ponevác nejde o skutky, uvedené v § 414 tr. zák., nie je daná ani skutková podstata trestného činu opísaného v § 387 tr. zák. Trpia tedy rozsudky nižších súdov zmätkom podľa § 385 čís. 1 a) tr. p. Najvyšší súd preto, vyhovujúc zmätočnej sťažnosti uplatňovanej z dôvodu § 385 1 a) tr. p., pokračoval podľa 1. odst. § 33 por. nov., zrušil rozsudky súdov nižších stolíc a obžalovaného na základe bodu 1 § 326 tr. p. od obžaloby oslobodil. Zmätočná sťažnosť vo zbývajúcej časti stala sa bezpredmetnou.

Čís. 4478.

I prítomnosť šiestich spoluúčinkujúcich ľudí naplňuje pojem »shluknutia« v smysle § 4 odst. I. zák. čl. XL:1914.

Skutková podstata prečinu podľa cit. miesta zákona nevyžaduje, aby výkon povolania úradného orgánu bol skutočne prekažený. Prečin je spáchaný už vtedy, stalo-li sa shluknutie k účelom v cit. ustanovení uvedeným, hoci aj proti predmetu relatívne nespôsobilému (shluknutie pred četníckou kasárňou, v ktorej niet četníkov).

(Rozh. z 1. októbra 1932, Zm IV 184/32.)

Šesť osôb, medzi nimi obžalovaní A. B., L. K. a F. B., shluklo sa pred četníckou stanicou v P. tým cieľom, aby vymohli prepustenie svojho druhu J. D., zadržaného četníckou hliadkou pre podozrenie z krádeže. Jeden z páchatel'ov rozbil vidlami okno v budove. Hore menovaní obžalovaní boli odvolacím súdom odsúdení pre prečin násilia proti orgánom úradu podľa § 4 odst. I. zák. čl. XL:1914.

Najvyšší súd zmätočnú sťažnosť obžalovaného F. B. jednak odmietol, jednak zamietol.

Z d ô v o d o v:

Proti rozsudku vrchného súdu ohlásil obžalovaný F. B. zmätočnú sťažnosť na základe bodu 1 a) § 385 tr. p. preto, že nespáchal trestný čin, lebo: a) k pojmu shluknutia v smysle § 4 odst. I. zák. čl. XL:1914 je vraj potrebné stretnutie aspoň 7 osôb, obžalovaných však bolo menej; b) ku skutkovej podstate trestného činu základ obžaloby tvoriaceho je vraj potrebné násilím, alebo nebezpečným vyhrožovaním prekázať úradnému orgánu vo výkone jeho povolania, ktorý prvok trestného činu

v tomto prípade chýba, lebo četnícka kasárňa — pred ktorou sa obžalovaní shlukli — bola prázdna, nikto sa tam nezdržoval a zvlášte neboli tam četníci, ktorí zadržali D., ktorého obžalovaní podľa obžaloby chceli vyslobodiť; obžalovaný tedy ani nemohol zabrániť četníkom vo výkone ich povolania, ani nemohol ich k ničomu nútiť.

Podľa bodu 1 a) § 385 tr. p. ohlásená časť zmätočnej sťažnosti je bezzákladná, lebo podľa zistených skutočností bolo šesť obžalovaných, ktorí sa shlukli; tento počet shluknuvších sa ľudí v súdenom prípade vyčerpáva pojem shluknutia v smysle odst. I. § 4 zák. čl. XL:1914, lebo sila spoluúčinkujúcich 6 ľudí je za daných okolností, zvlášte v noci, vo zvýšenej miere spôsobilá, aby prekážala úradným orgánom vo výkone ich povolania, alebo, aby ich prinútila k nejakému opatreniu. Najvyšší súd nenašiel dôvodu, aby podľa odst. I. § 35 tr. p. nov. zrušil rozsudok vrchného súdu cieľom zistenia, či boli četníci prítomní v kasárni, alebo nie. Ku skutkovej podstate prečinu podľa odst. I. § 4 zák. čl. XL:1914 sa nevyžaduje, aby úradnému orgánu bolo skutočne prekážané vo výkone jeho povolania, alebo aby bol skutočne prinútený k nejakému opatreniu. Stačí shluknutie tým cieľom, aby bolo úradnému orgánu prekážané násilím, alebo nebezpečnou hrozbou v takom výkone jeho povolania, ktorý je po práve, alebo aby bol prinútený k nejakému opatreniu, alebo, aby mu bolo skutkom ublížené pri jednaní, ktoré plynie z jeho povolania, alebo zo msty za výkon jeho povolania. Podľa zistených skutočností obžalovaní sa shlukli pred budovou četníckej stanice, aby vynútili prepustenie četníckou hliadkou pre podozrenie z krádeže zadržaného J. D., domnievajúc sa, že tento je v četníckej kasárni zavretý, a pri tom obžalovaný F. B. železnými vidlami zúmyselne rozbil okno kasárne. Bez ohľadu na to, či boli četníci prítomní v kasárni, keď sa obžalovaní shlukli pred budovou, alebo nie, čin obžalovaných vyčerpáva skutkovú povahu prečinu podľa odst. I. § 4 cit. zák., lebo z tých zistených skutočností, že po zatknutí D. sa obžalovaní shromaždili pred kasárňou a jedon z nich aj rozbil železnými vidlami okná budovy, správne je možné vyvodiť záver, že účelom shluknutia obžalovaných bolo násilím vynútiť prepustenie J. D. na slobodu, tedy násilím prekážať orgánom úradu vo výkone ich povolania. Preto nemýlil sa vrchný súd, keď za vinného uznal obžalovaného z prečinu podľa odst. I. § 4 cit. zák.

Čís. 4479.

I. Jestli bolo bez svolenia nadriadeného súdu (§ 41 odst. II. zák. č. 48/31 Sb. z. a n.) trestné pokračovanie proti mladistvému obžalovanému prevedené pred súdom príslušným pre spoluobžalovaného staršieho 18 rokov, bol tým zavinený formálny zmätok podľa § 384 č. 1 tr. p. Nedostatok tohoto svolenia nie je nahradený tým, že onen nadriadený súd, rozhodujúc vo veci ako súd odvolací, neučinil v tomto smere nijaké opatrenie.

II. V trestných veciach proti mladistvým treba so zreteľom na ustan. § 396 odst. I tr. p. predložiť spisy odvolaciemu súdu teprv po uplynutí lehôt k podaniu opravných prostriedkov tých osôb, ktoré sú uvedené v ustan. § 50 odst. I. zák. č. 48/31 Sb. z. a n.